

A Szerzői Jogi Szakértő Testület szakértői véleménye

Tárgy: Számítógépi programalkotáshoz készített dokumentáció szerzői jogi megítélése

Ügyszám: SzJSzT-18/21.

A Megkereső által feltett kérdések:

- 1. Figyelemmel a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szjt.) 58. § (1) bekezdésében és I. § (6) bekezdésében foglaltakra is, szerzői jogi védelemben részesülő műnek, azaz szerzői műnek tekinthető-e általában egy honlapterv és annak funkcionális elrendezésére vonatkozó leírása, a honlap egyes részei és azok egymáshoz kapcsolódásai, illetőleg a honlap egyes részeinek működésére vonatkozó funkcionális leírás, ha eredeti egyéni jelleggel bír?**
- 2. Minek minősül a keresetlevél F/6., F/7., F/8. mellékletben részletezett alkotói munka: tekinthető-e szerzői műnek, ezen belül számítógépes programnak, vagy a programhoz tartozó dokumentációnak az Szjt. I. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel?**
- 3. Ha igen, melyik részében tekinthető szerzői műnek? Ezek a felperes és a felperes munkavállalója által készített rajzok, leírások, funkcionális megoldások, vázrajzok a weboldalhoz kapcsolódnak-e?**
- 4. Részesülhet-e szerzői jogi védelemben egy weboldal fejlesztési projekt kapcsán a megrendelő, megbízó által a megbízotthoz címzett igény, megrendelés?**
- 5. A honlap egyes részfunkciói és azok egymáshoz kapcsolódása a keresetlevél F/6., F/7. mellékletben szerepelnek-e, ha igen, azok szerzői műnek, ezen belül a felperes és vagy a felperes munkavállalója szerzői művének tekinthetők-e?**
- 6. A felperes beadványának 4/3. és 4/4. pontjában tételesen megjelölt különálló munkák szerzői jogi műveknek tekinthetők-e, figyelemmel a felperesi keresetlevél F/6. és F/7. számú mellékletében felsoroltakra?**
- 7. Amennyiben a felsorolásban szereplő bármely tétel vonatkozásában a szerzői alkotás megállapítható, úgy nyilatkozzon a szakértői testület, hogy a jelenlegi iratok alapján megállapítható-e, hogy az adott művet az alperes felhasználta a honlap működtetése a honlapon megjelenő tartalom tekintetében. Megállapítható-e többszörözés, terjesztés, nyilvánossághoz közvetítés, átdolgozás?**
- 8. A már hivatkozott 14. számú felperesi előkészítő irat F/13. alatti mellékletén szereplő fényképén látható kézzel készített szöveges ábra (felületi terv) szerzői műnek minősül-e és ha igen, megállapítható-e, hogy az a honlap felületen vagy honlapon felhasználásra került?**
- 9. Figyelemmel arra, hogy a weboldal láblécénél olvasható Copyright 2021. (2020 stb.) felirat, alkalmazandó-e az Szjt. 94/B. § (1) bekezdése szerinti vélelem?**
- 10. Állapítsa meg a testület, hogy amennyiben igaz az az állítás, hogy a weboldal különböző vizuális és szöveges műveket, és szerzői jogi védelem alatt nem álló tartalmakat egyesítő multimédia műnek tekintendő, és annak létrehozásában nagyszámú szerző és egyéb közreműködő hozzájárulásai egyesültek, lehetséges-e az egyes szerzők teljesítményeit külön**

meghatározni. Amennyiben nem, úgy a weboldal tekinthető-e együttesen létrehozott műnek (Szt. 6. §) E tekintetben a szakértő vegye figyelembe a felperes előkészítő iratának 5. oldalán írottakat az alperesi ellenkérelemben foglaltakat és ahhoz csatolt munka és alvállalkozói szerződéseket (A/4. és A/5.).

Az eljáró tanács szakértői véleménye:

1. Tekintettel arra, hogy a Szerzői Jogi Szakértő Testület szervezetéről és működéséről szóló 156/1999. (XI. 3.) Korm. rendelet (a továbbiakban: „Rendelet”) 8. § (1) bekezdése szerint *„a Szakértő Testület nevében az eljáró tanács a feltett kérdések és a benyújtott iratok alapján alakítja ki a szakértői véleményt, a tények megállapítására nem végez külön bizonyítást, nem tart helyszíni szemlét (...)”,* az eljáró tanács a megkereséshez csatolt iratok alapján alakította ki szakvéleményét.

2. A Törvényszék a kirendelő végzésében az alábbiak szerint összegezte a tényállás szerzői jogilag releváns elemeit:

„A felperes és az alperes között létrejött 2015. április 1-én egy megbízási szerződés, melynek alapján a felperes vállalta a honlap webdesignének projektjének ellátást webdesign és ergonómiai tervezés körében. Az alperes 2016. január 1-én megbízási szerződést kötött a felperes munkavállalójával a honlap online ügyfélszerzését segítő webfejlesztési, tervezési és tanácsadási projekt elvégzésére, webdesign ergonómiai tervezés, online analitikai elemzés, online hatékonyságtesztelés és fejlesztési feladatok koordinálásának vonatkozásában.

E megbízási szerződések alapján a felperes állítása szerint olyan egyéni eredeti munka jött létre, amely szerzői műnek minősül. A felperes keresetlevele F/6. és F/7. mellékletében állította össze azoknak a szerzői műveknek az összességét, amely a felperesi előadás szerint szoftverhez közvetlenül kapcsolódó részletes leírásnak minősül, amelyek alapján szoftver, és egyértelműen csak egy féle szoftver hozható létre. A felperes állítása szerint a szerzői alkotás létrehozója a felperes munkavállalója programozó informatikus, aki részben a felperes munkavállalójaként hozta létre a szerzői műveket, részben egyéni vállalkozóként, e körben pedig a szerzői vagyoni jogokat átruházta a felperesre (keresetlevél F/5. számú melléklet).

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes azzal, hogy a felperes, mint a szerzői vagyoni jogok jogosultja engedélye nélkül a honlapon a felperesei szerzői alkotásokat többszörözte, terjesztette, nyilvánossághoz közvetítette és átdolgozta, megsértette a felperes szerzői jogait.

Arra vonatkozóan, hogy mely szellemi alkotásokat hozta létre a felperes a vele kötött megbízási szerződés alapján, és mely szellemi alkotásokat a felperes munkavállalója egyéni vállalkozó a vele kötött megbízási szerződés alapján, a felperes beadványa 4-11. oldalai és 14. sorszámú előkészítő iratában tett részletes előadást. Ugyanezen beadványának F/13. mellékletében a felperes az átdolgozásra példaként hozta fel a honlap lakáshitel tematikába tartozó felületi terv átdolgozását, amelynek eredeti szerzője a felperes munkavállalója volt, és amelynek átdolgozott verziója a honlap publikus felületén jelenleg is felhasználásra került.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalásai kérte. Előadta, hogy ő fejleszti és üzemelteti a weboldalt és az azt működtető számítógépi programot, amely alperesi honlap már 2012. óta elérhető. E honlapon a felperes és a felperes munkavállalója, valamint alperes között létrejött megbízási szerződések alapján 2015. április 1-től a felperes, majd 2016. január 1-től egyéni vállalkozóként a felperes munkavállalója is részt vett a weboldal továbbfejlesztésében - ez azonban nem szerzői alkotómunka, hanem tanácsadói, projektvezetői koordinátori feladatokat jelentett elsősorban. A felperes munkavállalója nem végzett konkrét programozást, hanem csak

specifikációkat, oldalterveket készített és az alperesi fejlesztőket koordinálta. Következésképp szerzői alkotás az ő tevékenysége alapján nem jött létre. Emellett az alperes állítása szerint az F/6. és F/7. dokumentumok nem minősülnek sem számítógépi programalkotásnak, sem ahhoz kapcsolódó dokumentációnak. Az F/6. és F/7. melléklet a felperes által szerzői műnek tekintett munka utólagos összeállítása, szám szerint 36 önálló mű, amelyből az alperes állítása szerint a 14/F/13. alatti mellékletben rögzített munka tekinthető olyannak, amelyben az alkotás és annak az alperes által történt felhasználása pontosan meghatározott. A felperes által csatolt összeállítás többi része pontatlan, a megfogalmazás bizonyos esetekben tevékenységet és nem szerzői alkotást ír körül.

3. A per tárgyává tett webes szoftver elérése kapcsán az eljáró tanács az alábbiakat rögzíti:

3.1. Az eljáró tanács rögzíti, hogy a per irataiban hivatkozott [weboldal](#) a vizsgálat időpontjában elérhető volt. A vizsgált szoftver a peres időszakhoz képest jelentős változáson eshetett át. Ezt támasztja alá a globális internetes archívum, az úgy nevezett wayback machine oldal¹. Itt a teljes változás nem követhető nyomon, viszont a változások volumene nagyságrendileg megjelenítésre kerül. A rendszerbe való betekintés és a <https://web.archive.org/web/changes/http://weboldal> és a <https://web.archive.org/details/http://weboldal> adatok összevetése alapján megállapítható, hogy a jelenleg elérhető rendszer a per irataiban megjelölt időpont óta számos alkalommal esett át jelentős változáson.

3.2. Nem állt az eljáró tanács rendelkezésére forráskód.

Ad 1)

4.1. A kirendelő bíróság első kérdését az eljáró tanács akként érti, mint ami csak áttételesen vonatkozik a peres felek közötti konkrét jogvita tárgyára. A bíróság kérdésében arra keresi a választ, hogy *általában* állhat-e szerzői jogi oltalom alatt egy (i) honlapterv és annak funkcionális leírása, (ii) a honlap egyes részei és azok egymáshoz kapcsolódásai, illetve (iii) a honlap egyes részeinek működésére vonatkozó funkcionális leírás.

4.2. Az Szjt. 1. § (1) bekezdése szerint az irodalom, a tudomány és művészet alkotásai állhatnak szerzői jogi oltalom alatt, ha azok teljesítik az Szjt. 1. § (3) bekezdése szerinti feltételeket (egyéni, eredeti jelleg), feltéve, hogy szerzői jogi oltalmukat maga a törvény nem zárja ki (pl. Szjt. 1. § (6) és (7) bekezdései). E szabályozási háló alapján belátható, hogy a szerzői jogi oltalom nem a szerzői művek témájától függ, kizárólag attól, hogy azok az irodalom, a művészet és a tudomány bő körébe tartoznak-e, illetve rendelkeznek-e a szerző szellemi tevékenységéből fakadó egyéni, eredeti jelleggel.

4.3. A jogi oltalom horizontális jellegéből és az irodalom tág, bármely szakirodalmi művet átfogó jellegéből fakadóan *általában* nem zárható ki az olyan leírások, dokumentumok szerzői jogi oltalma, amelyek a kérdésben megjelölt témát fejtenek ki.

4.4. A gyakorlatban a honlap készítés korai szakaszában gyakran születnek olyan jellegű dokumentumok, mint amilyenekre a bíróság kérdése irányult. E dokumentumok jelentős része ugyanakkor elnagyolt, kevésbé kidolgozott, leginkább megrendelői vagy kivitelezői elvárásokat, követelményeket fogalmaz meg, azok többnyire a szerzői jogi oltalomból kizárt, műként/mű (gondolatszövedék) szinten ki nem fejtett *ötletnek* minősülnek.

¹ <https://archive.org/web/>

4.5. Nem kizárt ugyanakkor olyan leírást sem készíteni, amelyek egyéni, eredeti jelleggel rendelkezik, egy ilyen mű jellemzően a szakirodalmi művek műfajába tartozik.

4.6. *Elvileg* felmerülhet az is, hogy a leírás az Szjt. 1. § (2) bekezdés c) pontja szerinti „dokumentumként” szoftvernek minősüljön. Az a dokumentum állhat ilyen jellegű és terjedelmű szerzői jogi védelem alatt, amely a számítógépi programalkotás elkészítését *megelőzően* készült el, és amely jellegénél fogva utóbb számítógépi programalkotást eredményezhet. E tekintetben az eljáró tanács utal az Európai Unió Bíróságának (EUB) a SAS Institute Inc kontra World Programming Ltd. ügyben (C-406/10.) hozott ítéletének 36. pontjára. Az eljáró tanács ugyanakkor jelzi, hogy egy olyan dokumentum, amely kizárólag a bíróság által megjelölt tárgyakat dolgozza fel, a legritkább esetben eredményezhet jellegénél fogva számítógépi programalkotást. Ennek oka, hogy a megjelölt témák mellett számtalan egyéb kérdésben kell az alkotási folyamat részeként döntést hozni ahhoz, hogy egy szoftver (pl. internetes honlap) kialakításra kerüljön, ekként az a dokumentum, amely kizárólag a megjelölt témákat dolgozza fel, önmagában jellemzően alkalmatlan a szoftver kialakítására, és csak azt határozza meg, hogy mit kell „lefejleszteni”, de azt nem, hogy hogyan.

4.7. Az eljáró tanács a tekintetben is utalni kíván az EUB SAS ügyben hozott ítéletére, hogy a határozat szerint a szoftver funkcionalitása nem minősül a szoftver szerzői jogi oltalom alatt álló kifejezési formájának (ld. az ítélet rendelkező részének 1. pontját). Ha tehát a vizsgálandó dokumentum egy szoftver funkcióit írja le, úgy nem eredményezné a szoftver szerzői jogainak megsértését az sem, ha e funkcionalitást akár egy másik honlap megvalósítása során reprodukálnák.

4.8. Az eljáró tanács végül utalni kíván az EUB Bezpečnostní softwarová asociace – Svaz softwarové ochrany kontra Ministerstvo kultury ügyben (C-393/09) hozott ítéletére is, amely szerint a szoftver grafikus felhasználói felülete szoftverként nem áll szerzői jogi oltalom alatt (ld. az ítélet rendelkező részének 1. pontját). A grafikus interfész vizuális műként (képzőművészeti alkotásként) szerzői jogi oltalmat élvez, ha egyéni, eredeti jelleggel rendelkezik, a vizsgálatnak azonban a vizuális műfajokra – és nem a szoftverekre – jellemző szempontokra kell kiterjednie.

Ad 2) - 3)

5.1. A rendelkezésre átadott és megkeresés szerint hivatkozott – különös tekintettel az F/6. és F/7. mellékletek szerinti dokumentumok tartalmuk alapján különböző időkből keltezett alapvetően megrendelői igények specifikálása, hibajavítási, módosítási, kiegészítési igények hosszabb időtávú, egy dokumentumba foglalt halmaza.

5.2. Adott formában az F/6. és F/7 melléklet szerinti dokumentumok az alperesi igények köréhez kapcsolódnak, és szoftver fejlesztés egyes részkövetelményeivel kapcsolatos elvárásokat, megrendelői igényeket, megvalósítani kívánt funkciók felhasználó szempontú leírását, a fejlesztőknek szóló utasításokat, szövegmódosítási kéréseket, új felveendő adattípusokat, mezőket, adatstruktúrára, adatsorrendre vonatkozó kéréseket, működési logika leírásokat, függvényeket, számítási módszerek kijavítását, keresési paramétereket, szűrési feltételeket, beillesztendő linkeket, és megoldási irányt, vizuális megjelenítési forma irányokat rögzítenek, továbbá azokban a korábbi szoftverfunkcionalitás alperesi igények szerinti javításait leíró igények, kérések (például helyesírási hibák, számítási hibák, képlet hibák javításai) szerepelnek. Az F/6 és F/7 mellékletek a benne található dokumentumok alapján egy több éve működő szoftvermegoldás kisebb vagy nagyobb kiegészítésére irányulnak és nem egy komplex, önmagában működőképes informatikai megoldást írnak le. A dokumentumok általánosságára utal az is, hogy az egybe foglalt bejegyzések alapvetően 2014-2018 közötti eseményeket és megrendeléseket jelölnek meg, kronológiailag rendezetlen módon, valamint több helyen szerepel az alfejezeti részek címében a

„hibalista”, „javítás”, „átalakítás”, „módosítás”, „bővítés” kifejezések. Az F/6 és F/7 alatti dokumentumok nem határozzák meg, hogy az azokban leírt funkcionális és egyéb igényeket a fejlesztők hogyan valósítsák meg, hanem csak az üzleti, funkcionális igényt közlik.

5.3. Az eljáró tanács utalni kíván arra, hogy a Törvényszék 2021. [hónap, nap] napján tartott perfelvételi tárgyalásán felperes akként nyilatkozott, hogy az „F/6., F/7. alatti mellékletben felsoroltak értelemszerűen nem maguk a szerzői művek, hanem azoknak az utólagos összeállítására”. Felperes idézett nyilatkozata messzemenőig megerősíti a korábbi megállapításokat, egyben felveti annak szükségességét, hogy egyáltalán releváns-e az említett dokumentumokat szerzői jogilag minősíteni. Felperes azt állítja ugyanis a per során, hogy vállalkozásuk szerzői műveket adott át alperesnek, e művek helyett azonban csak „azok utólagos összeállítása” került bemutatásra. A szerzői jogi szakértői vizsgálatnak azonban arra a műre kell irányulnia, amelyre nézve a jogsértést elkövet(het)ték. Ebből eredően az eljáró tanács nem tudja minden kétséget kizáróan megállapítani, hogy az F/6 és F/7 alatt csatolt dokumentumok átadásra kerültek-e az alperesnek, ha igen, mikor került erre sor, és azt sem, hogy az F/6 és F/7 alatti mellékleteket ki és mikor állította össze és milyen forrásból, csak az állapítható meg a felperes fenti nyilatkozata alapján, hogy azok utólagosan kerültek összeállításra.

5.4. A fentiek előre bocsátását követően az eljáró tanács megállapítja, hogy az F/6. és F/7. mellékletek szerinti dokumentumok önmagukban sem számítógépes programnak, sem ahhoz tartozó – az Szjt. 1. § (2) c) pontja szerint minősülő – dokumentációnak nem minősülnek. Az eljáró tanács megítélése szerint az magától értetődő, hogy a hivatkozott dokumentumok nem minősülnek számítógépi programalkotásnak, és mivel e dokumentumok – felperes nyilatkozata szerint – a szoftver elkészítését követően kerültek összeállításra, azok nem minősülhetnek olyan *előkészítő* dokumentumnak sem, amelyek jellegüknél fogva később számítógépi program létrehozását eredményezhették. Másrészt az eljáró tanács megítélése szerint a hivatkozott írásművek messzemenőig funkcionálisak, leíró jellegűek, a megrendelői igényeket tartalmazzák magas szinten, amelyeket a fejlesztőknek még szükséges lebontaniuk alsóbb szintekre ahhoz, hogy a szoftverfejlesztést el tudják kezdeni. A dokumentumok továbbá a fejlesztők alkotó közreműködése nélkül nem fordíthatók át forráskóddá (szoftverré), és a dokumentumok alapján a fejlesztőknek marad mozgásterük, mivel a dokumentumok nem határozzák meg, hogy hogyan fejlesszék ki a kért funkciót ellátó programot (programrészt), így a fejlesztőknek egyéni, eredeti jelleget adó döntéseket kell/lehet meghozniuk a fejlesztés során. Vagyis az F/6 és F/7 alatti dokumentumok nem szűkítik be annyira a fejlesztők programozói alkotói szabadságát, hogy a programozás csak egyfajta módon legyen elvégezhető, ezért az F/6 és F/7 mellékletek szoftver dokumentációjaként egyéni, eredeti jelleg hiányában szerzői jogi védelemben nem részesülnek.

5.5. Az eljáró tanács megítélése szerint a dokumentumok összességükben és a benne található egyes dokumentumok szintjén sem tekinthetők egyéni, eredeti jelleggel rendelkező szakirodalmi műnek sem. Ennek oka, hogy a hivatkozott írásművek messzemenőig funkcionálisak, leíró jellegűek egyéni-eredeti formai alakítás nélkül.

A dokumentumok ugyanakkor esetenként egyéni, eredeti jelleggel rendelkező grafikai műveket tartalmaznak (pl. F/7. számú melléklet 40. oldalán vagy 48. oldalán). Arra vonatkozó előadást azonban felperes maga sem tett, hogy e grafikai műveket felperes alkotta volna meg. E grafikai művektől élesen el kell különíteni az F/6. és F/7. mellékletekben fellelhető, képernyőképek vázlatát tartalmazó rajzokat (pl. F/7. melléklet 54. oldala vagy 59. oldala). Az eljáró tanács megítélése szerint e rajzok nem minősülnek egyéni, eredeti jelleggel rendelkező vizuális alkotásoknak, mivel azok (i) nem tartalmaznak vizuális, grafikai elemeket, csak a megjelenítendő adatok típusát, a megjelenítendő mezőket, gombokat tartalmazzák kizárólag funkcionális szempontból nézve, (ii) azokat elsősorban és főként a funkcionalitás határozza meg és (iii) ebből következően megjelölt formájukban nem képesek a szerző személyiségét tükrözni, megjeleníteni,

vagyis nem bírnak grafikai, vizuális műként egyéni, eredeti jelleggel. Az eljáró tanács megjegyzi, hogy a nagymennyiségű adatot megjelenítő honlapok esetén általánosnak tekinthető, hogy – az adatok áttekinthető elrendezése miatt – olyan grafikai megoldásokat alkalmaznak, amelyek nem minősülnek egyéni, eredeti jellegűnek.

5.6. Az F/8 jelű dokumentum a felperes és jogi képviselőjének szerződése, mely nem tárgya a pernek, így annak tartalmára a kérdés nem értelmezhető, ezért azzal kapcsolatban az eljáró tanács véleményt nem alakít ki.

Ad 4)

6.1. Az eljáró tanács utal az 1. kérdésre adott válaszára, amelyben kifejtette, hogy a szerzői jogi oltalom soha nem az alkotás céljától (pl. megrendelői igény rögzítése) függ, hanem kizárólag attól, hogy a mű eredeti-e és ténylegesen tükrözi-e az alkotó személyiségét. Az eljáró tanács ez alapján azt a választ adja a feltett kérdésre, hogy nem kizárt, hogy egy weboldal fejlesztési projekt kapcsán a megrendelő, megbízó által a megbízotthoz címzett igény, megrendelés szerzői jogi oltalom alatt álljon. Az eljáró tanács álláspontja szerint ez ugyanakkor messze nem tekinthető jellemzőnek, sőt, kivételesnek mondható, hiszen a megrendelések célja nem az igények egyéni jellegű megformálása, hanem az, hogy az igényt a lehető legpontosabban megfogalmazzák. E körülményből fakadó módon a megrendelések általában elnagyoltak, felsorolás-szerűek, a megvalósítandó funkcionalitás nyers leírására törekednek. Az eljáró tanács kiemeli, hogy a szerzői jogi oltalom fennállásának megállapításához minden esetben az adott megrendelői igény és annak egyéni, eredeti jellege egyedi vizsgálata szükséges, így erre a kérdésre általános, valamennyi megrendelői igényre egyaránt alkalmazható válasz nem adható.

Ad 5)

7.1. A honlap egyes részfunkciói és azok egymáshoz kapcsolódása a keresetlevél F/6., F/7. mellékletében, mint kész és üzemképes funkció nem határolhatók be, a leírtak egy-egy megvalósítandó funkcionális követelmény kidolgozásaként értelmezhetők.

7.2. A hivatkozott dokumentumok szerzői jogi minősítését az eljáró tanács a korábbi kérdések megválaszolása során már elvégezte.

7.3. Az eljáró tanács számára átadott dokumentumok alapján arra vonatkozó megállapítás nem tehető, hogy e dokumentumok szerzője a felperes munkavállalója vagy más személy, mivel az F/6 és F/7 dokumentumokból nem állapítható meg, hogy azokat ki készítette, ki küldte és kinek, csupán a dokumentumok elkészítésének dátuma olvasható a dokumentumokon, azokon szerzői, szerzői egyéb jogosulti név, álnév, logó, egyéb szerzőt/szerzői jogosultat azonosító jelzés nem szerepel, a rendelkezésre bocsátott iratanyagban pedig nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy ezeket a dokumentumokat önkéntes műnyilvántartásba helyezték volna, vagy közös jogkezelő szervezetnél nyilvántartásba vették volna és ebből kifolyólag bármilyen szerzőségi védelem alkalmazható lenne rá.

Ad 6)

8.1. (Az eljáró tanács észrevételezi, hogy a kirendelő végzésben megjelölt számú irat a tanács számára nem került átadásra és vélelmezi, hogy elgépelés történt, mivel a felperes beadványában szerepelnek a hivatkozott 4/3. és 4/4. fejezetek.) Az eljáró tanács emlékeztet arra, hogy felperes nyilatkozata szerint az „F/6., F/7. alatti mellékletben felsoroltak értelemszerűen nem maguk a szerzői művek, hanem azoknak az utólagos összeállítása”. Ebből következően az eljáró tanács

számára a vizsgálandó művek nem kerültek átadásra, azok vonatkozásában így megállapítás nem tehető.

8.2. Az eljáró tanács ezzel együtt a leírás alapján azt valószínűsíti, hogy a különállóként megjelölt munkák a teljes rendszer szempontjából részfunkcionalitásnak és a megrendelő igényeit kiszolgáló célfunkcionalitásnak tekinthetők.

Ad 7)

9.1. Az eljáró tanács csak konkrét művek vizsgálatát végezheti el. A jelen ügyben azonban nem áll az eljáró tanács rendelkezésére az a mű, amelyre vonatkozó többszörözési, terjesztési és nyilvánossághoz közvetítési jogok megsértését állítja a felperes.

9.2. A felperes hiánypótlásában akként nyilatkozott, hogy az alperes azzal sértette meg a felperes többszörözési jogát, hogy „lehetővé tette a felperes által létrehozott keresőfunkció lementését és felhőben történő tárolását”². A Törvényszék 2021. [hónap, nap] napján tartott perfelvételi tárgyalásán a felperes ugyanakkor akként nyilatkozott, hogy „felperes szerzői műveihez forráskód nem tartozik. Felperes előkészítő iratában ezt a nyilatkozatát megerősítette, mondván „forráskód átadására nem került sor a felek között”. E nyilatkozatok teljesen ellentmondanak annak, hogy a felperes által említett keresőmotor tényleges fejlesztését a felperes végezte volna el. Ebből logikailag arra lehet következtetni, hogy a felperes nem a tényleges fejlesztésre, hanem annak olyan dokumentációjára gondolhatott, amelyet részint nem csatolt keresetéhez, (mivel már idézett nyilatkozata szerint az F/6. és F/7. számú dokumentumok „nem maguk a szerzői művek, hanem azoknak az utólagos összeállítása”), másrészt pedig arra vonatkozó előadást sem tett, hogy e – nem csatolt dokumentumokat – az alperes mikor és miként többszörözte volna. E körben az eljáró tanács hivatkozni kíván továbbá az EUB már idézett SAS döntésére, amely szerint a szoftver funkcionális nem minősül a szoftver szerzői jogilag védett kifejezési formájának. A többszörözés megtörténtéhez tehát azt kellene igazolni, hogy az alperes ténylegesen felhasználta a felperes által megalkotott kódsorokat, vagy legalább a szoftverként oltalom alatt álló *előzetes* dokumentációt. Az eljáró tanács számára átadott iratok alapján azonban ezek egyike sem feltételezhető, még kevésbé igazolható.

9.3. A terjesztés tekintetében a felperes hiánypótlásában akként nyilatkozott, hogy az alperes azzal sértette meg szerzői jogait, hogy „az alperes kereskedelmi céllal birtokolta a szellemi terméket”. Az Szjt. 23. § (2) bekezdése valóban tartalmazza azt a rendelkezést, amelyet a felperes előkészítő iratában aláhúzással nyomatékositott, és amely szerint „a terjesztés jogának megsértését jelenti a mű jogsértéssel előállított példányának kereskedelmi céllal történő birtoklása is.” A jogsértés megállapításához e körben az szükséges, hogy igazolható legyen egy szerzői jogi oltalom alatt álló mű legalább egy olyan fizikai hordozón rögzített műpéldánya, amelyet engedély nélkül fizikai hordozón többszöröztek (e tekintetben ld. az előző bekezdést), és úgyszintén igazolható legyen e jogsértő fizikai példány kereskedelmi célú birtoklása. A terjesztés Szjt. 23. §-a szerinti fogalma ugyanis csak fizikai formában megjelenő műpéldányokra vonatkozik, vagyis kereskedelmi célú birtoklás is csak kinyomtatott vagy valamely hordozható tartós adathordozón rögzített dokumentáció, szakirodalmi mű, számítógépi programalkotás esetén értelmezhető a jelen ügyben. A jelen ügyben azonban az eljáró tanács nem tudta azonosítani a per tárgyát képező – vizsgálandó – művet, miközben a számára átadott dokumentumok szerzői jogi oltalmát kizárta, és úgyszintén nem azonosított olyan körülményt, amely akár csak arra utalt volna, hogy sor került volna egy dokumentum jogellenes többszörözésére. Az eljáró tanács arra is utalni kíván, hogy még egy jogellenesen többszörözött – szoftvernek nem minősülő – specifikáció alapján elkészített szoftver tényleges alkalmazása sem valószínűsítené meg a hivatkozott (szoftvernek nem minősülő) *dokumentum*

² 2.12. pont

jogellenes terjesztését, különös tekintettel arra is, hogy a terjesztés minden esetben egy fizikai műpéldányra vonatkozhat csak (például CD/DVD hordozón rögzített dobozos szoftverre, kinyomtatott dokumentációra).

9.4. A felperes hiánypótlásában hivatkozott arra is, hogy az alperes a szoftver használatával megvalósította a felperes művének jogellenes nyilvánossághoz közvetítését és átdolgozását is. Az eljáró tanács azonban megállapította, hogy a számára átadott F/6. és F/7. számú mellékletek szerinti dokumentumok szoftverként nem állnak szerzői jogi védelem alatt. Ebből következően logikailag kizárt, hogy a szoftver használata, illetve esetleges átalakítása a hivatkozott dokumentációk jogellenes nyilvánossághoz közvetítését, illetve átdolgozását valósítsa meg.

Ad 8)

10.1. Az eljáró tanács megállapítja, hogy a 14. sorszámú felperesi előkészítő irat F/13. alatti mellékletén szereplő fényképen látható kézzel készített szöveges ábra („lakáshitel törzsadatok felületi terv”) sem számítógépi programalkotásként, sem számítógépi programalkotáshoz tartozó dokumentációként, sem grafikai műként, sem szakirodalmi műként, sem másként nem áll szerzői jogi oltalom alatt.

10.2. A kézzel rajzolt ábra egy honlap adott funkciójához tartozó, átgondolt, letisztult, olyan elrendezést tartalmaz, amely minden elemében a honlaptervezés tömegesen alkalmazott, standardnak tekinthető, messzemenőig funkcionális megoldásait hasznosítja, grafikai és vizuális művészi elemeket nem tartalmaz, csak a megjelenítendő információk, adatok típusát és mezők típusát ábrázolja. Az említett okok miatt ez a rajz nem alkalmas a szerző személyiségének megjelenítésére és ezért nem rendelkezik a szerzői jogi oltalomhoz szükséges egyéni, eredeti jelleggel.

Ad 9)

11.1. Az Szjt. 94/B. § (1) bekezdés szerinti vélelem a Berni Uniós Egyezmény (Magyarországon kihirdette az 1975. évi 4. törvényerejű rendelet) 15. cikkét – továbbá a már kevésbé jelentősnek tekintett Egyetemes Szerzői Jogi Egyezmény III. cikkét – ülteti át a magyar jogba. A BUE hivatkozott 15. cikkének (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy a „név nélkül, valamint (...) álnéven közzétett művek tekintetében a kiadót, ha nevét a művön feltüntették, minden további bizonyítás nélkül a szerző képviselőjének kell tekinteni; e minőségében jogosult a szerző jogai felett öröködni és azokat érvényesíteni.” Az eljáró tanács jelzi, hogy a BUE hivatkozott hivatalos angol nyelvű szövege a „publisher” kifejezést használja, amely – műfaji kötöttség nélkül – valamennyi olyan szereplőt átfog, amely a művet a nyilvánosság számára elérhetővé tesz.

11.2. Az eljáró tanács utalni kíván továbbá az Szjt. 106. § (1) bekezdésére is, amely szerint, ahol az Szjt. „szerzőt említ, azon megfelelően érteni kell a szerző jogutódját, illetve a szerzői jog más jogosultját is”. Mivel a szoftverek esetén a jogátruházást az Szjt. 58. § (3) bekezdése lehetővé teszi, sőt, az általános gyakorlatnak is tekinthető, az eljáró tanács akként értelmezi a képernyőn elhelyezett feliratot, mint ami a szoftver vagyoni jogaival rendelkező, a szoftvert nyilvánosságra hozó személyre (vállalkozásra) utal.

11.3. A fentiek alapján az eljáró tanács akként foglal állást, hogy a weboldalon közzétett, a szerzői jogi jogosult személyére utaló felirat alkalmas az Szjt. 94/B. § (1) bekezdés szerinti vélelem kiváltására.

Ad 10)

12.1. Az eljáró tanács rendelkezésére álló adatok és iratok alapján nem állapítható meg, hogy a weboldal – mint összetett, multimédiás mű – szerzőinek alkotásai szétválaszthatóak-e egymástól. Ilyen szakértői vizsgálat elsősorban a forráskód ismeretében végezhető, a forráskód azonban nem állt az eljáró tanács rendelkezésére.

12.2. Általános jelleggel elmondható, hogy nagy terjedelmű, hosszú időn át fejlesztett, sokszor átdolgozott honlap létrehozásában, karbantartásában, továbbfejlesztésében többnyire jelentős számú fejlesztő vesz részt, akik (részben) mások által megalkotott elemekhez (modulokhoz) kénytelenek saját alkotásaikat igazítani, vagy mások által megírt részeket kell kijavítaniuk, továbbgondolniuk. E munkamódszer során nem ritka, hogy a különböző alkotók munkái olyan módon egyesülnek egymással, hogy azok szétválasztása lehetetlenné válik. Az sem kizárható ugyanakkor, hogy a honlap elemei modulárisan kerülnek kialakításra, miközben az egyes modulok alkotói köre élesen elválasztható egymástól. E munkamódszer elsődleges célja a teljesítést követően esetlegesen felmerülő kellékszavatossági igények könnyebb érvényesíthetősége. Ez utóbbi esetben az alkotók és hozzájárulásaik hosszabb távon sem elegendnek véglegesen. Minél hosszabb ideig tart azonban egy fejlesztési folyamat, minél több verzió készül el egy programból, annál kevésbé lehetséges a modulokat szisztematikusan szétválasztani, annál nagyobb az esélye a különböző hozzájárulások egyesülésének. Mindezekből eredően az eljáró tanács nem tudja a rendelkezésre álló dokumentumok és információk alapján megállapítani, hogy a weboldal az Szjt. 6. §-a szerinti együttesen létrehozott műnek minősül-e.

Budapest, 2021. augusztus 30.

dr. Horváth Katalin
a tanács elnöke sk.

dr. Békés Gergely
a tanács előadó tagja sk.

Mamuzsics Gábor
a tanács szavazó tagja sk.